KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1443/82

af 8. juni 1982

om gennemførelsesbestemmelser for kvotaordningen for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 606/82 (2), særlig artikel 27, stk. 3, artikel 28, stk. 7, artikel 29, stk. 5, og artikel 39,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 206/68 af 20. februar 1968 om fastsættelse af rammebestemmelser for kontrakter og brancheaftaler vedrørende køb af sukkerroer (3), senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

efter den nylige ikrafttræden af den nye kvotaordning, som fastsat ved forordning (EØF) nr. 1785/81, er det blevet påkrævet, at de gældende gennemførelsesbestemmelser tilpasses på en række punkter; disse tilpasninger såvel som de tilpasninger, der allerede er sket med hensyn til Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/73 af 12. marts 1973 om visse for kvotaordningens anvendelse nødvendige gennemførelsesbestemmelser inden for sukkersektoren (4), medfører, at den nævnte forordning må omarbejdes fuldstændigt;

en korrekt anvendelse af kvotaordningen for sukker, navnlig artikel 26 til 29 i forordning (EØF) nr. 1785/81, forudsætter, at det nøje defineres, hvad der forstås ved en virksomheds produktion af sukker eller isoglucose, og hvad der forstås ved det interne forbrug i Fællesskabet; i dette øjemed bør ved en virksomheds produktion forstås de samlede mængder hvidt sukker, råsukker, invertsukker og sirup, henholdsvis isoglucose, som den pågældende virksomhed faktisk har produceret; mulighederne for at tildele en del af en virksomheds produktion til en anden virksomhed, som har ladet sukkeret fremstille i forbindelse med en lønforarbejdningskontrakt, bør begrænses til ganske særlige tilfælde; det er vigtigt, at sådanne tilfælde, medmindre der foreligger et tilfælde at force majeure, fastlægges således, at finansielle følger for sukkersektoren undgås;

for at kvotaordningen i Fællesskabet kan anvendes harmonisk og effektivt, bør der fastsættes en metode til konstatering af produktionen, såvel for sirup af saccharose som for isoglucose;

de i artikel 28 i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede produktionsafgifter kan først fastsættes efter produktionsårets udgang på grund af de oplysninger, der skal bruges ved fastsættelsen; eksportforpligtelserne for sukker bliver imidlertid i stort omfang indgået i anden halvdel af produktionsåret; for så hurtigt som muligt at lade producenternes økonomiske ansvar indtræde bør det fastsættes, at der et godt stykke tid inden produktionsårets udgang skal betales acontobeløb på afgiften, som beregnes på grundlag af overslag; størstedelen af produktionen af B-isoglucose finder almindeligvis først sted i de sidste måneder af produktionsåret, og det vil derfor være rimeligt kun at anvende basisproduktionsafgiften som acontobeløb, når det drejer sig om isoglucoseproduktion, der har fundet sted før den 1. marts det pågældende produktionsår;

fastsættelsen af afgifterne og dermed opkrævningen kan først finde sted, når der foreligger så nøjagtige oplysninger som muligt, især med hensyn til forbruget;

der må fastsættes nærmere bestemmelser for betaling af et pristillæg for sukkerroer, når produktionsafgifterne ligger under maksimumsbeløbene for disse og desuden en ekstra betaling under hensyn til bl.a. det tidsrum, der går fra fremstillingen af sukkeret og til den dag, hvor fabrikanten betaler produktionsafgifterne;

det er nødvendigt at fastlægge de frister, der er nødvendige for konstatering af produktionen og for fremsendelse af de dertil hørende oplysninger, med henblik på en korrekt anvendelse af kvotaordningen, og der bør i givet fald kunne iværksættes passende kontrolforanstaltninger fra medlemsstaternes side;

den sene fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne til kvotaordningen hindrer deres fulde anvendelse ved udregningen, fastsættelsen og opkrævningen af produktionsafgifterne for produktionsåret 1981/82; der bør derfor lægges en passende tidsplan for anvendelsen;

Forvaltningskomiteen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 74 af 18. 3. 1982, s. 1.
(3) EFT nr. L 47 af 23. 2. 1968, s. 1.
(4) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1973, s. 12.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Ved sukkerproduktion som omhandlet i artikel 26 til 29 i forordning (EØF) nr. 1785/81 forstås den samlede mængde, udtrykt i hvidt sukker, af

a) hvidt sukker ;

b) råsukker ;

c) invertsukker ;

d) — sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 70 % og fremstillet af sukkerroer,

— sirup af saccharose eller invertsukker, af en renhedsgrad på mindst 75 % og fremstillet af sukkerrør,

herefter benævnt »sirup«.

2. Ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede mængde skal følgende dog ikke medtages :

a) hvidt sukker fremstillet af

— råsukker, eller

— sirup,

som ikke er fremstillet i samme virksomhed som det hvide sukker ;

b) hvidt sukker fremstillet af

— råsukker,

— sirup, eller

— opfejningssukker,

som ikke er fremstillet i samme produktionsår som det hvide sukker ;

c) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette råsukker ;

d) råsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillt i samme produktionsår som dette råsukker ;

e) råsukker, som er forarbejdet til hvidt sukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor det er fremstillet ;

f) invertsukker eller sirup, der er forarbejdet til alkohol eller rom ;

g) sirup, som er forarbejdet til sukker eller invertsukker i det pågældende produktionsår i den virksomhed, hvor den er fremstillet ;

h) sirup bestemt til smørepålæg, og sirup, der skal forarbejdes til »Rinse appelstroop« ;

i) sukker, invertsukker og sirup fremstillet under forædlingsproceduren ;

j) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme virksomhed som dette invertsukker ;

k) invertsukker fremstillet af sirup, som ikke er fremstillet i samme produktionsår som dette invertsukker.

3. Produktionen udtrykkes i hvidt sukker :

a) når det drejer sig om fremstilling af hvidt sukker, uanset kvalitet ;

b) når det drejer sig om fremstilling af råsukker, i forhold til den udbytteprocent, der fastlægges i overensstemmelse med artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 [1] ;

c) når det drejer sig om fremstilling af invertsukker, ved multiplikation med koefficienten 1 ;

d) når det drejer sig om fremstilling af sirup, der skal betragtes som et mellemprodukt, i forhold til dens indhold af sukker, der kan ekstraheres, fastlagt i overensstemmelse med stk. 5, andet afsnit ;

e) når det drejer sig om fremstilling af sirup, som ikke skal betragtes som et mellemprodukt, i forhold til dens sukkerindhold udtrykt i saccharose, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 [2].

4. Opfejningssukker fra et tidligere produktionsår udtrykkes i hvidt sukker i forhold til dets saccharoseindhold.

5. Sirups renhedsgrad beregnes ved at dividere det samlede sukkerindhold med tørstofindholdet.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, beregnes ved fra den pågældende sirups polarisationsgrad at trække det resultat, der fremkommer ved at multiplicere forskellen mellem tørstofindholdet og polarisationsgraden for denne sirup med 1,70. Tørstofindholdet bestemmes efter den aræometriske metode.

Indholdet af sukker, der kan ekstraheres, bestemmes dog efter det faktiske udbytte af siruppen, dersom medlemsstaten har gjort brug af den mulighed, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, andet afsnit, andet punktum, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1998/78 [3].

[1] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.
[2] EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.
[3] EFT nr. L 231 af 23. 8. 1978, s. 5.

Artikel 2

Ved isoglucoseproduktion som omhandlet i artikel 26 til 29 i forordning (EØF) nr. 1785/81 forstås den samlede mængde produkt fremstillet af glucose eller dets polymerer, med mindst 10 vægtprocent fruktose i tørstoffet,

a) uanset fruktoseindholdet ud over nævnte grænse,

b) og udtrykt i tørstof bestemt efter den refraktometriske metode.

Artikel 3

1. Inden den 15. februar hvert år fastlægger hver medlemsstat for det løbende produktionsår den foreløbige produktion for hver virksomhed, der er beliggende på dens område.

For de franske departementer Guadeloupe og Martinique er datoen den 15. maj.

2. Virksomheder, der fremstiller isoglucose, meddeler inden den 15. i hver måned den medlemsstat, på hvis område produktionen har fundet sted, hvor store mængder, udtrykt i tørstof, der faktisk er produceret i den foregående kalendermåned.

Medlemsstaterne opgør på grundlag af disse meddelelser for hver måned senest den 15. dag i den næstfølgende måned, hvor store mængder isoglucose hver af de pågældende virksomheder har produceret.

Ved beregningen af den i andet afsnit omhandlede produktion medtages dog ikke de mængder isoglucose, der er fremstillet under proceduren for aktiv forædling.

3. Inden den 1. oktober hvert år opgør medlemsstaterne endvidere for det foregående produktionsår, hvor stor en endelig produktion af sukker og isoglucose hver virksomhed har haft.

4. Hvis der senere konstateres uoverensstemmelse i forhold til den i stk. 3 omhandlede endelige sukkerproduktion, tages denne forskel i betragtning ved opgørelsen af den endelige produktion i det produktionsår, hvori forskellen konstateres.

Artikel 4

1. For så vidt der ikke er fastsat andet i de følgende stykker, forstås ved en virksomheds sukkerproduktion eller isoglucoseproduktion som omhandlet i artikel 26 til 29 i forordning (EØF) nr. 1785/81 anvendte betydning den mængde sukker eller isoglucose, der faktisk er fremstillet af denne virksomhed.

2. Den samlede sukkerpoduktion i et produktionsår er den i stk. 1 omhandlede produktion med tillæg af den sukkermængde, der er overført til dette produktionsår og med fradrag af den sukkermængde, der overføres til det følgende produktionsår.

3. Sukkermængder, der er fremstillet i henhold til en lønforarbejdningskontrakt af en virksomhed, der fremstiller sukker, herefter benævnt »forarbejderen«, for en anden virksomhed, der fremstiller sukker, herefter benævnt »kommittenten«, anses efter behørigt underskrevet, skriftlig anmodning fra vedkommende fabrikanter til den pågældende medlemsstat for at være produceret af kommittenten, såfremt

a) forarbejderens samlede sukkerproduktion, opgjort ifølge stk. 2, er lavere end hans A-kvota; eller

b) forarbejderens samlede sukkerpoduktion, opgjort ifølge stk. 2, er højere end hans A-kvota men lavere end hans A- og B-kvota eller

c) forarbejderens og kommittentens samlede sukkerproduktion, opgjort ifølge stk. 2, er højere end deres respektive A- og B-kvotaer tilsammen

Er kommittentens og forarbejderens virksomheder beliggende i forskellige medlemsstater indsendes den i stk. 3 omhandlede anmodning til begge de pågældende medlemsstater. De pågældende medlemsstater udformer i så tilfælde svaret i fællesskab og træffer de fornødne foranstaltninger til at kontrollere, at de i stk. 3 anførte betingelser er opfyldt.

5. Ifølge fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan en sukkermængde, der er fremstillet af en forarbejder, anses for kommittentens produktion, når roer, sukkerrør eller melasse i tilfælde af force majeure må forarbejdes til sukker i en anden virksomhed end kommittentens.

Artikel 5

1. Inden den 1. april foretages for det løbende produktionsår

a) et overslag i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EØF) nr. 1785/81 over basisproduktionsafgiften og B-afgiften for sukker;

b) efter fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81 fastsættelse af enhedsbeløb, beregnet i overensstemmelse med artikel 6, som sukkerfabrikanten og isoglucosefabrikanten skal betale som acontobeløb på afgiften.

2. Inden den 15. april i det løbende produktionsår opgør medlemsstaterne for hver sukkerproducerende og hver isoglucoseproducerende virksomhed de acontobeløb, der skal betales på afgiften.

For sådt vidt angår sukker beregnes dette acontobeløb

a) ved at anvende det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften, på den i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, fastlagte foreløbige produkten af A- og B-sukker; og

b) ved at anvende det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på B-afgiften, på den i henhold til artikel 3, stk. 1, fastlagte foreløbige produktion af B-sukker.

For så vidt angår isoglucose beregnes det acontobeløb. der skal betales, ved at anvende et enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften for isoglucose, på den fra den 1. juli til udgangen af februar gennemførte produktion af A- og B-sukker i det løbende produktionsår.

3. Medlemsstaterne opkræver acontobeløbene inden den først følgende 1. maj.

4. For så vidt angår sukkerfabrikanter i de franske departementer Guadeloupe og Martinique, erstattes datoerne den »15. april« og den »1. maj« dog med den »15. august« og den »1. september«.

5. Den i artikel 28, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede mængde konstateres ved fra summen af

a) de mængder sukker og isoglucose, der er solgt i Fællesskabet til direkte konsum og til konsum efter forarbejdning på sukkerforbrugende industrivirksomheder, der anvender sukker, og

b) de mængder sukker, der er blevet denatureret, og

c) de mængder sukker og isoglucose, der er indført fra tredjelande som forarbejdede produkter

at fratrække de mængder sukker og isoglucose, der er udført til tredjelande som forarbejdede produkter.

Ved de i artikel 28, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede eksportforpligtelser for det løbende produktionsår forstås endvidere

a) de samlede mængder sukker, der skal udføres i uforarbejdet stand med restitutioner eller eksportafgifter fastsat ved licitation for det pågældende produktionsår;

b) de samlede mængder sukker og isoglucose, der skal udføres i uforarbejdet stand med restitutioner eller eksportafgifter fastsat periodisk på basis af eksportlicencer udstedt i løbet af det pågældende produktionsår;

c) de samlede anslåede udførsler af sukker og isoglucose i form af forarbejdede produkter med restitutioner eller eksportafgifter fastsat herfor i det pågældende produktionsår, idet de omhandlede mængder fordeles ligeligt over hele produktionsåret.

Artikel 6

1. Dersom overslaget over basisproduktionsafgiften for sukker giver

a) det beløb, der er lig med eller over 60 % af det i artikel 28, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede maksimumsbeløb, er det enhedsbeløb, der skal betales a conto, lig med 50 % af det nævnte maksimumsbeløb;

b) det beløb, der er lavere end 60 % af ovennævnte maksimumsbeløb, er det enhedsbeløb, der skal betales a conto, lig med 80 % af det nævnte overslag.

2. Samme regel som i stk. 1 gælder ved fastsættelsen af det enhedsbeløb, der skal betales a conto på B-afgiften for sukker, under hensyntagen til det i artikel 28, stk. 4 eller 5, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede maksimumsbeløb.

3. Det enhedsbeløb, der skal betales a conto på basisproduktionsafgiften for isoglucose, er lig med 40 % af det enhedsbeløb, der er fastsat som acontobeløb på basisproduktionsafgiften for sukker i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a).

Artikel 7

1. Inden den 1. november fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81 basisproduktionsafgiften og B-afgiften for sukker og isoglucose for det foregående produktionsår.

2. Inden den 15. december opgør medlemsstaterne for hver sukkerproducerende og hver isoglucoseproducerende virksomhed for det foregående produktionsår og under hensyntagen til de acontobeløb, der er opkrævet i henhold til artikel 5, de resterende afgifter, der skal betales.

De restbeløb, som virksomheden eller medlemsstaten skylder, betales inden den følgende 15. januar.

Artikel 8

1. De i artikel 29, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede beløb fastsættes samtidig med og efter samme fremgangsmåde som de i artikel 7, stk. 1, omhandlede afgifter.

2. Såfremt sukkerfabrikanten har betalt sukkerroesælgeren en pris, der er lavere end basisprisen for sukkerroer, skal fabrikanten i forhold til denne forskel lade sukkerroesælgeren få del i den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1785/81 fastsatte refusion af lageromkostninger og/eller i det pågældende sukkers realisering til interventionspris.

Med henblik herpå skal fabrikanten tage hensyn til

a) perioderne mellem sukkerets fremstilling og de datoer, hvor acontobeløbet på produktionsafgiften og restbeløbet skal betales;

b) den del af finansieringsudgifterne, der er lagt til grund ved beregningen af refusionsbeløbet for lageromkostningerne;

c) den i artikel 29, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 anførte procent;

d) udbyttet af de pågældende sukkeroer under hensyntagen til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

3. Sukkerfabrikanten betaler sukkerroesælgeren de i stk. 1 nævnte beløb samt den i stk. 2 nævnte andel inden fire uger efter datoen for fastsættelsen af de i artikel 7, stk. 1, omhandlede afgifter.

4. Ved brancheaftaler kan der afviges fra stk. 2 og 3.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer alle fornødne kontrolforanstaltninger med henblik på at fastslå af de i denne forordning omhandlede produkter.

Artikel 10

For produktionsåret 1981/82 ændres datoen i artikel 5,

a) stk. 1, til den »1. juli 1982«;

b) stk. 2, første afsnit, til den »15. juli 1982«;

c) stk. 3, til den »1. august 1982«.

Artikel 11

1. Forordning (EØF) nr. 700/73 ophæves.

2. I fællesskabsretsakter, hvor der henvises til forordning (EØF) nr. 700/73, skal disse henvisninger betragtes som henvisninger til de pågældende artikler i nærværende forordning.

3. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

4. Artikel 2 anvendes fra produktionsåret 1982/83.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen